Quaranta-cinc anys de militant al CECI

Aquesta octava edició de la *Miscellanea Aqualatensia*, lligada a la convocatòria del «*V Premi Jaume Caresmar*», m'ha donat l'oportunitat de fer-hi una aportació de treballs, fets amb la mateixa il.lusió de participar-hi que he mantingut durant quaranta-cinc anys.

El pelegrinatge anoienc dels actes del cinquantenari del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, és una demostració més que les finalitats d'estudiar, promocionar i divulgar tots els valors històrics, culturals i artístics d'Igualada i de la comarca de l'Anoia, han trobat unes lleves successives de voluntaris que han anat marcant el pas en les múltiples activitats desplegades, des dels fòssils als audiovisuals, i que s'han format en les juntes directives o bé en els rengles dels diferents grups, seccions, patronats i filials.

Al llarg de cinc dècades, les característiques de les etapes viscudes pel CECI, sense perdre les essències bàsiques, han experimentat unes evolucions de persones i de circumstàncies, que s'han renovat en el servei desinteressat en favor de la ciutat i de la comarca, en unes curses de superació de les fases fundacionals, de la consolidació, de la institucionalització, fins a arribar a la dinàmica dels nostres dies, encarant les perspectives del futur.

La meva militància en el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada es va iniciar amb uns primers contactes, l'any 1952, i amb les credencials de corresponent a la Pobla de Claramunt i de secretari del Patronat del Castell de Claramunt. En la dècada dels anys seixanta, em van encomanar la vicesecretaria de relacions comarcals i el segell del CECI va avalar el meu primer llibre «*Toponímia de la Pobla de Claramunt i del seu terme*» (1960), premiat per l'Institut d'Estudis Catalans, aleshores en la clandestinitat.

L'any 1967, participació en el vintè aniversari del CECI, amb la celebració a Igualada de la IX Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, que eren unes trobades culturals i patriòtiques amb ascendència creadora igualadina, des de la celebració a Martorell de la Primera Assemblea Intercomarcal del Penedès i la Conca d'Òdena. Redacció i publicació d'un opuscle amb «*Historial del CECI*» (1947-1967).

L'any 1969, el Dr. Joan Mercader i Riba (declarat fill predilecte d'Igualada, el 1973), que des de la fundació del CECI, l'any 1947, n'havia estat el secretari general, pels fets de residir a Madrid i de la inestabilitat de la seva salut, va

considerar convenient de prendre dues decisions: una, la de deixar aquell càrrec, i l'altra, de designar-me com a successor per rellevar-lo. Foren un honor i una responsabilitat que vaig assumir durant deu anys, fins a la signatura d'uns nous estatuts del CECI, que donarien pas a una renovació generacional i a un funcionament amb organigrames més democràtics. La reglamentació estatutària va requerir una llarga elaboració per assolir una conformitat general i la seva aprovació governativa, l'any 1979.

En l'assemblea del CECI del 31 de gener de 1982, vaig resultar elegit director d'estudis i d'investigació, per al trienni que va acabar el 3 de febrer de 1985. Durant aquest mandat és quan fou aconseguida la creació del Museu Comarcal de l'Anoia, que comprenia els museus de la pell, de la ciutat i comarca, i el tèxtil, per mitjà d'un conveni entre el Departament de Cultura de la Generalitat i el M.I. Ajuntament d'Igualada (DOGC núm. 304 de 16-2-1983). En el primer article es fa el reconeixement que «*el patrimoni museístic d'Igualada ha estat creat, organitzat, gestionat i administrat fins ara pel Centre d'Estudis Comarcals, amb el patronatge del M.I. Ajuntament*». El Museu Comarcal de l'Anoia restaria integrat en la xarxa dels Museus Comarcals de la Generalitat. Posteriorment el CECI també va acordar i proposar a la Generalitat de Catalunya i al M.I. Ajuntament d'Igualada, que el lloc més idoni per a la instal.lació museística era l'antiga fàbrica tèxtil de Cal Boyer, que fou adquirida després per a aquesta finalitat (el 1983) i que ha fet possible la realitat actual, que és la transformació palpable d'un dels ideals del CECI.

Darrerament, per als triennis de 1987-1993, vaig ésser nomenat vicedirector del CECI i després he continuat en les seccions d'història medieval i d'història moderna «*Dr. Joan Mercader*».

Durant quaranta-cinc anys, m'ha agradat de formar part dels diversos equips directius i de treball i tant com el CECI hagi aconseguit els seus objectius, em considero recompensat per haver-hi col.laborat.

També pertoca manifestar l'agraïment pels suports trobats i l'agraïment per la bona acollida de tots els superiors, els amics i els companys, des de la primera a la darrera hora. Per molts anys i endavant, que encara s'admeten voluntaris.

Josep Riba i Gabarró
Director d'Estudis i d'Investigació
(1982-1985)